

PRZESADZIĆ SIĘ (3) *vb pf*

e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); a jasne.

fut 3 pl przesadzą się (1). \diamond *praet 3 sg m* przesadził się (1). \diamond *1 pl m pers* -chmy się przesadzili (1). \diamond **[plusq 3 sg m** był się przesadził.]

Sł stp s.v. przesadzić, *Cn brak*, *Linde XVII w. s.v.* przesadzić.

Przekroczyć w czymś normę; stracić umiar w czymś [czym] (3) :

a. *Dać czegoś za dużo, przepelnić; nagromadzić zbyt dużą ilość czegoś* (2) :

Zwrot: »przesadzić się nazbyt« (1): *Lecz nam śnadź miefzek nie krzyw/ mychmy krzywi łami/ Zechmy łie przełádzili / názbyt płtroćinými. RejZwierz 110.*

α. *O jedzeniu lub picciu; w przen* (1) :

Zwroty: »chmielem się przesadzić« = *upić się* (1): *CHmiel zyeliczko rofkofzne vwefela ludzi/ Gdy łie też nim przełádzą to łzáleią drudzy PaprPan Q.*

[»nazbyt się przesadzić« (*żartobliwie o wypuszczaniu gazów*): *Na inszych miescoch zaś potem tenże smalec czadził, Bo się był nazbyt [jeden dobry człek] półciowem nabiciem przesadził. Otwin(?)Erot 62.*]

b. *Mieć czegoś za dużo* (1) : *boć łie y ow rozumem bárzo nie przełádził/ czo mi owo do pány przyłzedłzy z reyełtru łłowká łtháwia GórnDworz Cc7v.*

Formacje współrdzenne cf SADZIĆ.